

Predmet C-116/24**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

12. veljače 2024.

Sud koji je uputio zahtjev:

Curtea de Apel Pitești (Rumunjska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

28. studenoga 2023.

Tužitelj:

Porcellino Grasso SRL

Tuženici:

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale

Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale

Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură

Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură – Centrul Județean
Vâlcea

Predmet glavnog postupka

Tužba za poništenje upravnog akta koju je podnio tužitelj Porcellino Grasso SRL protiv tuženika Ministerula Agriculturii și Dezvoltării Rurale (Ministarstvo poljoprivrede i ruralnog razvoja), Agencije za financiranje investicija u ruralnim područjima, Rumunjska) [u daljnjem tekstu: AFIR], Agencije de Plăți și Intervenție în Agricultură (Agencija za plaćanja i intervencije u poljoprivredi, Rumunjska) [u daljnjem tekstu: APIA] i Agencije de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Vâlcea (Agencija za plaćanja i intervencije u poljoprivredi – Područni ured u Vâlcei, Rumunjska).

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Na temelju članka 267. UFEU-a traži se, kao prvo, tumačenje članaka 288., 291. i 297. UFEU-a, članka 9. stavka 3. Uredbe br. 1974/2006 te članaka 18. i 19. Uredbe br. 1698/2005, kao i načela prava Unije u skladu s kojim odluka Europske komisije proizvodi pravne učinke do njezina poništenja; kao drugo [traže se] smjernice o poštovanju prethodne odluke s obzirom na presudu Općeg suda u okviru tužbe za poništenje Komisijine odluke u sličnom predmetu i, kao treće, smjernice o primjeni načela preuzimanja odgovornosti države.

Prethodna pitanja

(a) Protivi li se odredbama članaka 288., 291. i 297. UFEU-a[,] kao i načelu prava [Unije] u skladu s kojim odluka Europske komisije proizvodi pravne učinke do njezina poništenja – kako je to načelo utvrđeno u presudama [Suda] donesenima u predmetima C-245/92 P [Chemie Linz/Komisija], C-475/01 [Komisija/Grčka], C-362/14 [Schrems], C-533/10 [CIVAD], 314/85 [Foto-Frost/Hauptzollamt Lübeck-Ost], C-644/17 [Eurobolt], C-199/06 [CELF i Ministre de la Culture et de la Communication] – i članku 9. stavku 3. Uredbe br. 1974/2006 te člancima 18. i 19. Uredbe br. 1698/2005, praksa rumunjskih nacionalnih tijela koja se sastoji od donošenja internih akata koji nisu u skladu s Provedbenom odlukom Komisije C(2012) 3529 *final* od 25. svibnja 2012. o izmjeni PNDR-a [program ruralnog razvoja Rumunjske za programsko razdoblje] 2007.–2013. ili izuzimanja te odluke iz primjene sve do njezine izmjene ili poništenja?

(b) Uzimajući u obzir opću obvezu država članica da poštuju pravo Europske unije, u slučaju da se nacionalni sud nađe u situaciji u kojoj poštuje presudu o tumačenju koju je donio [Sud] u skladu s člankom 267. UFEU-a (odnosno presudu od 17. studenoga 2022. donesenu u predmetu C-443/21), ali koja ne sadržava ocjene o valjanosti i učincima provedbenih odluka Europske komisije [Provedbena odluka Komisije C(2012) 3529 *final* od 25. svibnja 2012. i Provedbena odluka Komisije 2018/873 od 13. lipnja 2018.], nego samo [ocjene] o povratu financiranja zbog nepostojanja odluke Europske komisije u tom smislu, je li nacionalni sud o kojem je riječ ovlašten uzeti u obzir, kada odlučuje o sporu koji se vodi pred njim, učinke i obrazloženje presude (razmatranja) Općeg suda Unije koja je donesena u okviru tužbe za poništenje u skladu s člankom 263. UFEU-a, kojom se poništava provedbena odluka Europske komisije u sličnom predmetu (odnosno presude od 18. siječnja 2023. donesene u predmetu T-33/21)?

(c) Zahtijeva li se načelom preuzimanja odgovornosti države da rumunjska država mora, u situaciji kao što je ona iz ovog slučaja, korisnicima mjere 215 isplaćivati stope potpore u iznosu predviđenom Provedbenom odlukom Komisije C(2012) 3529 od 25. svibnja 2012. tijekom cijelog trajanja njihovih obveza?

Navedene odredbe prava Unije i sudska praksa Unije

- članci 288., 291., 297. i 310. UFEU-a
- članci 18., 19. i 40. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 od 20. rujna 2005. o potporama ruralnom razvoju Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR)
- članak 9. stavak 3. i članak 27. stavci 2. do 13. Uredbe Komisije (EZ) br. 1974/2006 od 15. prosinca 2006. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 o potpori ruralnom razvoju iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR)
- članak 143. Uredbe (EU) br. 1303/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju zajedničkih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu, Europskom poljoprivrednom fondu za ruralni razvoj i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo i o utvrđivanju općih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006
- članak 33. stavak 3. Uredbe (EU) br. 1305/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o potpori ruralnom razvoju iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005
- članak 58. Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredba Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) 485/2008
- Provedbena odluka Komisije C(2012) 3529 *final* od 25. svibnja 2012. o izmjeni Nacionalnog programa ruralnog razvoja [Rumunjske za programsko razdoblje] 2007.–2013. [u daljnjem tekstu: PNDR 2007.–2013.]
- *načelo zaštite legitimnih očekivanja*, sa sljedećim upućivanjima na sudsku praksu: presude Suda od 12. srpnja 1957., *Algera* i dr./Zajednička skupština, C-7/56 i C-3/57 do C-7/57, EU:C:1957:7, t. 14.; od 11. srpnja 1991., *Crispoltoni/Fattoria Autonoma Tabacchi di Città di Castello*, C-368/89, EU:C:1991:307, t. 17.; od 14. rujna 2006., *Elmeke*, C-181/04 do C-183/04, EU:C:2006:563, t. 31. i 32. te od 7. kolovoza 2018., *Ministru kabinets*, C-120/17, EU:C:2018:638, t. 48. i 51., kao i presude Općeg suda od 11. srpnja 1996., *Ortega Urretavizcaye/Komisija*, T-587/93, EU:T:1996:100, t. 57.; od 16. listopada 1996., *Efisol/Komisija*, T-336/94, EU:T:1996:148, t. 31. i od 23. veljače 2006., *Karatzoglou/AER*, T-471/04, EU:T:2006:66, t. 33. i 34.

– *načelo pravne sigurnosti*, sa sljedećim upućivanjima na sudsku praksu: presude Suda od 15. prosinca 1987., Irska/Komisija, C-325/85, EU:C:1987:546, t. 18.; od 21. lipnja 1988., Komisija/Italija, C-257/86, EU:C:1988:324, t. 12. i od 13. ožujka 1990., Komisija/Francuska, C-30/89, EU:C:1990:114, t. 23.

– *načelo u skladu s kojim odluka Europske komisije proizvodi pravne učinke do njezina poništenja*, sa sljedećim upućivanjima na sudsku praksu: presude Suda od 22. listopada 1987., Foto-Frost/Hauptzollamt Lübeck-Ost, C-314/85, EU:C:1987:452; od 8. srpnja 1999., Chemie Linz/Komisija, C-245/92 P, EU:C:1999:363; od 5. listopada 2004., Komisija/Grčka, C-475/01, EU:C:2004:585; od 12. veljače 2008., CELF i Ministre de la Culture et de la Communication, C-199/06, EU:C:2008:79; od 14. lipnja 2012., CIVAD, C-533/10, EU:C:2012:347; od 6. listopada 2015., Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650 i od 3. srpnja 2019., Eurobolt, C-644/17, EU:C:2019:555

– *načelo predvidljivosti upravnog postupanja*, s upućivanjem na rješenje predsjednika Suda od 10. lipnja 1988., predmet C-152/88, Sofrimport/Komisija, EU:C:1988:296, t. 22.

– *načelo odgovornosti države za štetu koja je pojedincima uzrokovana povredama prava Unije*, s upućivanjem na presudu Suda od 5. ožujka 1996., Brasserie du pêcheur/Bundesrepublik Deutschland, C-46/93 i C-48/93, EU:C:1996:79, izreka

– kao i, u vezi s drugim prethodnim pitanjem, presuda Suda od 17. studenoga 2022., predmet C-443/21, Avicarvil Farms, C-443/21, EU:C:2022:899, izreka i presuda Općeg suda od 18. siječnja 2023., Rumunjska/Komisija, T-33/21, EU:T:2023:5, t. 85., 86., 91. do 94., 103., 110., 112. i 113.

Navedene nacionalne odredbe

Ordinele ministrului agriculturii și dezvoltării rurale [MADR] nr. 149/2012, nr. 6/2013, nr. 704/2014, nr. 43/2015 și nr. 826/2016 (uredbe Ministarstva poljoprivrede i ruralnog razvoja [MADR] br. 149/2012, br. 6/2013, br. 704/2014, br. 43/2015 i br. 826/2016) (u daljnjem tekstu: Uredba MADR-a), kojima se odobrava model zahtjeva za potporu za mjeru 215 – Plaćanja za dobrobit životinja u iznosu od 4,80 eura po jedinici uvjetnog grla stoke [UGS] godišnje i Iznosi potpore za potpake 3a i 5a od 16,80 eura po UGS-u godišnje, koji su isti u prvim četirima uredbama i koji su smanjeni Uredbom br. 826/2016 na 1,43 eura po UGS-u godišnje (za potpaket 3a) i na 14,18 eura po UGS-u godišnje (za potpaket 5a).

Sažet prikaz činjenica i glavnog postupka

- 1 Tužitelj, društvo Porcellino Grasso SRL, zatražio je poništenje odluke o plaćanju od 6. veljače 2018. u iznosu od 10 083 115,36 rumunjskih leua koju je donio tuženik APIA – Centrul Județean Vâlcea za razdoblje od 1. siječnja do

31. prosinca 2017. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka o plaćanju), poništenje akta o odbijanju prigovora od 30. ožujka 2018., koji je donio taj tuženik, i upravnog akta od 26. ožujka 2018., koji je izdao tuženik APIA i u kojem je tuženik donio odluku o tužiteljevu prigovoru koja nije bila u njegovu korist, kao i da se tuženicima naloži donošenje svih potrebnih upravnih akata te obavljanje svih potrebnih upravnih radnji radi nadoknade štete u iznosu od 619 995,08 rumunjskih leua koja je nanesena tužitelju zbog donošenja pobijane odluke o plaćanju i akta o odbijanju prigovora, što je [iznos] koji predstavlja razliku između 11 936 300 rumunjskih leua, na koji tužitelj tvrdi da ima pravo, i iznosa priznatih pobijanom odlukom o plaćanju i odlukom o ispravku od 21. travnja 2018. (11 316 304,92 rumunjskih leua).
- 2 Tužitelj je tvrdio da je 13. kolovoza 2012. APIA-i – Centrul Județean Vâlcea podnio zahtjev za početnu potporu kojim je preuzeo obvezu da će tijekom razdoblja od najmanje pet godina osigurati i održavati uvjete za dobrobit svinja te poštovati posebne zahtjeve potpaketa za koje je podnio zahtjev u zamjenu za dodjelu bespovratne financijske potpore u iznosima i pod uvjetima utvrđenima u zahtjevu za potporu, Smjernicama za podnositelje zahtjeva, Nacionalnom programu ruralnog razvoja 2007.–2013. i Uredbi MADR-a br. 149/2012.
  - 3 Tužitelj je 14. kolovoza 2015. APIA-i – Centrul Județean Vâlcea podnio zahtjev za plaćanje za četvrtu godinu obveze u skladu s odredbama Uredbe MADR-a br. 43/2015. Tuženik APIA – Centrul Județean Vâlcea obavijestio je tužitelja u svojem odgovoru da su utvrđene pogreške koje utječu na obveze preuzete u okviru mjere 215 za sve kategorije životinja koje su prihvatljive za potpakete 3a i 5a. Posljedično, navedeni tuženik obavijestio je o smanjenju bespovratne financijske potpore koja se odnosila na potpakete 3a i 5a.
  - 4 Nakon toga, stupanjem na snagu Uredbe MADR-a br. 826/2016, smanjenje iznosa bespovratne financijske potpore koja se odnosila na potpakete 3a i 5a u okviru mjere 215 postalo je konačno, tako da su se nakon stupanja na snagu navedene uredbe primjenjivali novi smanjeni iznosi u razdoblju od 16. srpnja 2015. od 31. prosinca 2015., u skladu s kojom su naknadno donesene odluke o plaćanju koje su se odnosile na to razdoblje. Tužitelj je protiv odluka o plaćanju koje se odnose na razdoblja o kojima je riječ podnio tužbe u upravnom sporu o kojima se trenutačno odlučuje.
  - 5 Tužitelj je nakon toga, 31. siječnja 2017., podnio zahtjev za plaćanje za šestu godinu obveze koji se odnosio na razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2017. te je APIA – Centrul Județean Vâlcea 6. veljače 2018. donijela pobijanu odluku o plaćanju, pri čemu je izračunala iznose prema smanjenim iznosima potpore u skladu s Uredbom MADR-a br. 826/2016. APIA – Centrul Județean Vâlcea donijela je 21. travnja 2018. odluku o ispravku kojom je u korist tužitelja određeno plaćanje dodatnog iznosa od 1 233 189,56 rumunjskih leua. Posljedično, tužitelj u postupku traži plaćanje razlike od 619 995,08 rumunjskih leua koja je dobivena primjenom stope potpore za potpaket 3a u iznosu od 4,80 eura po UGS-u godišnje i stope potpore od 16,80 eura po UGS-u godišnje za potpaket 5a.

Glavni argumenti stranaka glavnog postupka

- 6 *Tužitelj* smatra da se pobijanim upravnim aktima povređuju odredbe PNDR-a 2007.–2013., koji je odobren Odlukom Europske komisije C(2008) 3831 od 16. srpnja 2008., kako je naknadno izmijenjen i dopunjen, i koji je stoga postao obvezujući za rumunjsku državu.
- 7 Nacionalni program ruralnog razvoja 2007.–2013. može se revidirati samo ako se poštuju uvjeti i postupak iz članka 7. Uredbe br. 1974/2006 koji se nisu poštovali u ovom slučaju.
- 8 Posljednja je verzija PNDR-a 2007.–2013. iz rujna 2015. i njome se predviđaju iznosi koji se plaćaju korisnicima za potpake 3a i 5a u okviru mjere 215, koji su istovjetni iznosima iz prethodnih verzija koji nisu smanjeni, a rumunjska tijela zaprimila su preliminarne zaključke Europskog revizorskog suda 10. rujna 2015.
- 9 Tužitelj ističe da je stope bespovratne financijske potpore za mjeru 215 utvrdila rumunjska država u skladu s člankom 40. Uredbe br. 1698/2005 i člankom 27. stavcima 2. do 13. Uredbe br. 1974/2006 te da su te stope postale obvezujuće za navedenu državu nakon zaprimanja Komisijina odobrenja PNDR-a 2007.–2013.
- 10 Smanjenje iznosa potpore za potpake 3a i 5a rezultat je pogreške u metodi izračuna koju je počinio tuženik MADR, tako da se donošenjem pobijanih upravnih akata povređuju načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja jer je tužitelj preuzeo obveze na razdoblje od pet godina s obzirom na početni iznos bespovratnih sredstava koji je vrijedio na datum podnošenja zahtjeva za potporu.
- 11 Tužitelj ističe i povredu odredbi Smjernica za podnositelje zahtjeva za mjeru 215 jer se, i u trenutku u kojem je podnio zahtjev za potporu i u trenutku u kojem je podnio zahtjev za plaćanje, uključujući onaj koji se odnosio na šestu godinu obveze u pogledu kojeg je donesena pobijana odluka o plaćanju, Smjernicama za podnositelje zahtjeva za mjeru 215 – paket (a) svinje – predviđala bespovratna potpora od 4,80 eura po UGS-u, odobrena korisnicima koji su preuzeli obveze u okviru potpaketa 3a, i od 16,80 eura po UGS-u, odobrena korisnicima koji su preuzeli obveze u okviru potpaketa 5a.
- 12 Osim toga, tužitelj ističe povredu odredbi Uredbe MADR-a br. 149/2012, s obzirom na to da je ta uredba još i danas na snazi i nije izmijenjena ni stavljena izvan snage.
- 13 Prema tužiteljevu mišljenju, koji u tom smislu ističe argumente koji proizlaze iz sudske prakse, postupanje tuženih institucija, odnosno MADR-a, AFIR-a i APIA-e, protivi se različitim načelima utvrđenima pravom Europske unije i stoga se njime povređuju načela preuzimanja odgovornosti države, pravne sigurnosti, zaštite legitimnih očekivanja i predvidljivosti. Tužitelj tvrdi da navedena načela imaju prednost pred interesom državnih tijela da isprave pogreške u izračunu koje se ne mogu pripisati njemu ili bilo kojem drugom korisniku mjere 215.

- 14 Tužitelj se poziva i na Provedbenu odluku Komisije C(2012) 3529 *final*, koja ne samo da nije poništena, nego se čak više nije mogla ni izmijeniti u trenutku u kojem su otkrivene pogreške u izračunu. Međutim, rumunjska država izvršila je plaćanja drukčija od onih koja su odobrena tom odlukom iako je svrha odluke o kojoj je riječ dodijeliti prava korisnicima mjere 215 u trajanju od pet godina od njihova preuzimanja obveza.
- 15 Tužitelj smatra da je pokretanje postupka pred Sudom potrebno i s obzirom na činjenicu da postoje nedosljednosti u obrazloženjima određenih presuda koje su donijeli sudovi Unije. Naime, razmatranja Suda u predmetu C-443/21 proturječna su razmatranjima Općeg suda u predmetu T-33/21 u pogledu primjene načelâ zaštite legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti, iako su ispitane činjenice istovjetne u obama slučajevima. Tužitelj smatra da je zaključak Općeg suda suprotan zaključku Suda.
- 16 *Tuženici* MADR, AFIR i APIA istaknuli su kao razlog na kojem se temeljilo donošenje pobijanih upravnih akata rezultate revizorskog zadatka koji su obavili predstavnici Europskog revizorskog suda za financijsku godinu 2015. i koji je zaključen utvrđenjem nekoliko pogrešaka u metodi izračuna kompenzacijskih naknada za mjeru 215, potpake 1a, 3a i 5a. Tuženici tvrde da je donošenje pobijanih upravnih akata proizašlo iz potrebe za zaštitom financijskih interesa Unije, kao što se to predviđa uredbama br. 1305/2013 i br. 1306/2013.

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 17 Sud koji je uputio zahtjev navodi da se u ovom predmetu postavlja pitanje tumačenja članaka 288., 291. i 297. UFEU-a, načela prava Unije u skladu s kojim odluka Europske komisije proizvodi učinke do njezina poništenja, kao i članaka 18. i 19. Uredbe (EZ) br. 1698/2005 i članka 9. stavka 3. Uredbe br. 1974/2006 u pogledu načelâ zaštite legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti.
- 18 Usto, postavljenim pitanjima traži se tumačenje navedenih članaka i u kontekstu sudske prakse Unije, konkretnije, s obzirom na dvije odluke koje su donijeli sudovi Unije i koje su usko povezane s predmetom koji je u tijeku, odnosno presudu Suda od 17. studenoga 2022. u predmetu C-443/21 (presuda Avicarvil Farms) i presudu Općeg suda od 18. siječnja 2023. u predmetu T-33/21 (presuda Rumunjska/Komisija).
- 19 U presudi Avicarvil Farms Sud je utvrdio da članak 40. stavak 3. Uredbe br. 1698/2005 i članak 58. stavak 1. Uredbe br. 1306/2013, u vezi s člankom 310. stavkom 5. UFEU-a, kao i načela zaštite legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti, treba tumačiti na način da im se ne protivi to da nacionalna tijela koja sudjeluju u provedbi mjere bespovratne financijske potpore zbog pogreške u izračunu koju je ustanovio Europski revizorski sud donesu akte kojima se propisuje smanjenje iznosa novčane potpore dodijeljene u okviru programa ruralnog razvoja Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) za Rumunjsku za programsko razdoblje 2007.–2013., kako ga je odobrila Europska komisija, a da

pritom ne čekaju da ona donese odluku kojom se iz financiranja Unije isključuju iznosi koji su posljedica te pogreške u izračunu.

- 20 Nakon presude Avicarvil Farms nacionalni sud koji je uputio prethodno pitanje u tom predmetu, odnosno Curtea de Apel Pitești (Žalbeni sud u Piteștiju, Rumunjska), koja je sud koji je uputio zahtjev u ovom predmetu, odbio je žalbu žalitelja SC Avicarvil Farms SRL.
- 21 Nedugo nakon donošenja presude Avicarvil Farms Opći sud Unije donio je presudu Rumunjska/Komisija kojom je naložio poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2020/1734 od 18. studenoga 2020. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka država članica nastalih u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR), u dijelu u kojem isključuje određene izdatke koji su nastali za Rumunjsku u okviru EPFRR- a za financijske godine 2017. do 2019. i za iznos od 18 717 475,08 eura.
- 22 Međutim, iako, kao što je to utvrdio Sud u predmetu C-443/21, načela zaštite legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti treba tumačiti na način da im se ne protivi to da nacionalna tijela zbog pogreške u izračunu koju je ustanovio Europski revizorski sud donesu akte kojima se propisuje smanjenje iznosa novčane potpore dodijeljene u okviru PNDR- a, kako ga je odobrila Europska komisija, a da pritom ne čekaju da ona donese odluku kojom se iz financiranja Unije isključuju iznosi koji su posljedica te pogreške u izračunu, time se ne isključuje mogućnost da se drugim pravnim pravilima Unije protivi smanjenje iznosa novčane potpore dodijeljene u okviru PNDR-a, koje su izvršila rumunjska tijela, pod uvjetom da je taj iznos određen odlukom Europske komisije koja nije opozvana, poništena i koja se više nije mogla izmijeniti u trenutku u kojem su utvrđene pogreške u izračunu.
- 23 Zaključno, sud koji je uputio zahtjev utvrđuje potrebu za pokretanjem postupka pred Sudom jer smatra da pitanja postavljena u ovom slučaju nisu istovjetna pitanjima koja su bila predmet tumačenja koje je pružio Sud u predmetu C-443/21 te da se pravilna primjena prava Unije, s obzirom na dvije presude koje su prethodno analizirane, ne nameće toliko očito da ne ostavlja mjesta nikakvoj razumnoj sumnji.